

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 6928

Doknr.
914771

Dato
18-10-2024

Folketingets Socialudvalg har den 20. september 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 674 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF), Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 674:

”Vil ministeren undersøge, hvorvidt der findes flere institutioner ud over institutionen Ved Sporet, der ikke er godkendt, men tager imod anbringelse af børn? Der henvises til artiklerne »Anbragte børn revser kommuner: »Det er jo nogle børns liv, de har i deres hænder« og »Tilsyn kendte til ulovligt anbragte børn – hvorfor blev det ikke lukket?«, bragt på jyllands-posten.dk den 18. september 2024.”

Svar:

De fem socialtilsyn godkender og fører tilsyn med tilbud nævnt i socialtilsynslovens § 4, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 908 af 3. juli 2024), herunder børne- og ungehjem efter § 43, stk. 1, nr. 6, i barnets lov (lovbekendtgørelse nr. 890 af 19. juni 2024).

Af § 12, stk. 2, i barnets lov fremgår, at tilbud omfattet af krav om godkendelse, jf. § 4 i socialtilsynsloven, skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i kommunens forsyning.

Det er således en forudsætning for at kunne anbringe et barn eller en ung på et børne- og ungehjem, at det er godkendt af socialtilsynet. Det er kun, hvis der er et akut behov for at anbringe et barn eller en ung, og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud, at der kan gøres brug af tilbud, der ikke er godkendt. Det kan kun ske for en periode på maksimalt tre uger og med krav om, at socialtilsynet skal orienteres, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov.

Det er først, når et tilbud er godkendt af socialtilsynet, at oplysninger om tilbuddet offentliggøres på Tilbudsportalen, som er offentligt tilgængelig for alle.

Derimod findes der ikke et tilsvarende register med oplysninger om tilbud, der ikke er godkendt, og det er derfor tilfældigt, hvilken viden Social- og Boligministeriet og socialtilsynet har om sådanne tilbud.

Kommunerne er ansvarlige for at overholde den gældende lovgivning, hvilket også omfatter at sikre sig, at børn og unge ved behov herfor anbringes på et anbringelsessted i form af f.eks. et børne- og ungehjem efter § 43, stk. 6, i

barnets lov, der er godkendt af socialtilsynet, medmindre der er tale om et akut behov, hvor der gælder særlige regler tillige med særlige forpligtelser, jf. § 12, stk. 3, i barnets lov. Kommunerne er dermed forpligtede til ved søgning i Tilbudsportalen at sikre sig, at tilbuddet er godkendt. Hvis der i en given situation måtte opstå tvivl om et tilbuds godkendelse, må denne tvivl søges afklaret ved kontakt til socialtilsynet.

Socialtilsynet kan rette henvendelse til en konkret kommune og orientere om reglerne, såfremt socialtilsynet bliver bekendt med, at kommunen benytter et tilbud, der ikke er godkendt, uden at socialtilsynet orienteres herom, eller hvis benyttelsen foregår i en længere periode, end reglerne giver mulighed for. Socialtilsynet har imidlertid ingen kompetence over for kommunerne.

Det er det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, der fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. kommunestyrelseslovens § 48, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 69 af 23. januar 2024).

Som jeg har oplyst i svaret på spørgsmål nr. S 12, vil Social- og Boligministeriet i løbet af kort tid sende et brev til alle landets kommuner og de fem socialtilsyn og heri gøre kommunerne opmærksomme på forpligtelsen til at overholde reglerne om akuttilbud i serviceloven og barnets lov og herudover gøre de fem socialtilsyn opmærksomme på muligheden for at orientere det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, hvis socialtilsynet bliver bekendt med kommuner, der ikke overholder lovgivningen.

Jeg finder på denne baggrund ikke grundlag for at iværksætte en undersøgelse af, hvilke tilbud der findes, som ikke er godkendt af socialtilsynet.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:
Bilag 1: Svar på spm. nr. S 12